

opusdei.org

Àudio del Prelat: ensenyar el qui no sap i aconsellar bé al qui ho necessita

Mons. Xavier Echevarría
reflexiona en el podcast
d'aquest mes sobre les dues
primeres obres de misericòrdia
espirituals.

01/06/2016

Entre les obres de misericòrdia
espirituals, m'aturo avui en les dues
primeres: ensenyar el qui no sap i
aconsellar al qui ho necessita.

Ensenyar és una de les tasques més belles que podem dur a terme totes i tots. Pensem en el treball educatiu de les mares, que amb molta paciència, alegria i generositat demostren la seva dedicació als fills, per ajudar-los a assolir la maduresa humana i sobrenatural! El Papa Francesc ha dit que: "La mare, abans que res, ensenya a caminar en la vida i sap com orientar els fills (...) No ho ha après als llibres, sinó al propi cor" .

Vull afegir, alhora, que també el pare de família ha d'aprendre cada dia, amb un cor recte, a ser bon espòs, bon pare, gastant-se quotidianament -com fa la seva esposa- per atendre i encendre el bon clima de la llar.

El cor: aquest és el secret de les obres de misericòrdia, que mouen la voluntat i neixen de la caritat, d'aquest amor de Déu que pot arribar a altres persones a través de tu, o de mi.

En l'Evangeli, escoltem aquestes paraules que Crist dirigeix als qui van acudir a capturar-lo a l'hort de les oliveres: "Tots els dies m'asseia a ensenyar en el Temple". La seva vida pública, en efecte, havia consistit sobretot en ensenyar-nos el camí de fills de Déu, en il·luminar la nostra intel·ligència, en obrir-nos la via per arribar a Déu Pare, amb l'ajuda del Paràclit.

I en aquesta mateixa línia, meravella la força del discurs de la muntanya, de les paràboles que descriuen el Regne del cel i també els diàlegs de Jesús amb diferents personatges: escenes on el Mestre transmet a tots - també als qui ara fem camí- maneres diverses de recórrer les sendes de la salvació. Per això, com assenyala el Papa, "per ser capaços de misericòrdia, en primer lloc hem de col·locar-nos a l'escolta de la Paraula de Déu. Això significa recuperar el

valor del silenci per meditar la Paraula que se'ns dirigeix".

Només compleix l'ofici de bon mestre, i només pot aconsellar rectament als altres, qui està permanentment disposat a aprendre. Tots hem d'obrir-nos amb docilitat als ensenyaments del Mestre si de debò desitgem ajudar el proïsme amb sinceritat. Per això, llegir l'Evangeli amb atenció i recolliment - un costum que us convido a practicar tots els dies, amb una lectura tranquil·la, reposada, meditant allò que Déu ens predica-, ens farà més sensibles per experimentar la misericòrdia del Pare celestial i captar així les inspiracions de l'Esperit Sant. I llavors, quan haguem d'orientar o donar un consell a una persona, brollarà en nosaltres la pregunta immediata: com ho faria Crist? I actuarem en conseqüència.

En moltes ocasions -en totes! -, també el bon exemple serà la millor manera d'ajudar els altres. Sant Josepmaria recorda en el seu llibre Solc que "Jesús primer va fer i després va ensenyar: tu i jo hem de donar el testimoni de l'exemple, perquè no podem portar una doble vida: no podem ensenyar el que no practiquem. En altres paraules - prossegueix el fundador de l'Opus Dei-, hem d'ensenyar el que, almenys, lluitem per practicar". En efecte, la nostra lluita, el nostre desig de conversió, constituirà un esperó perquè altres es fixin en el nostre afany per viure la fidelitat cristiana. Si volem ajudar-los, hem d'exigir-nos primer personalment.

D'altra banda, donar un consell oportú per servir suposa un acte de generositat, perquè requereix sortir del propi jo i posar-se en la situació del proïsme, tractant de comprendre a fons -sense oblidar les personals

circumstàncies-, per tal d'encertar amb allò que suggerim. Es tractarà sempre d'un consell d'amistat i, sovint, amb intenció sobrenatural, ja que així es podrà ajudar a l'altre i veurà les coses amb un horitzó més ampli, que és el de Déu.

Aquestes obres de misericòrdia ens han d'impulsar a mostrar generosament a altres el camí que condueix a Crist. Sant Josepmaria apuntava que "l'apostolat és com la respiració del cristià: un fill de Déu no pot viure, sense aquest bategar espiritual (...). El zel per les ànimes és un mandat amorós del Senyor, que (...) ens envia com a testimonis seus arreu".

Moltes persones, potser sense saber-ho, esperen que se'ls doni a conèixer Crist. Realment sense Ell no hi cap la veritable felicitat! Tant de bo les gràcies d'aquest Any de la misericòrdia ens ajudin a superar els

obstacles que de vegades ens aturen per fer apostolat: són els respectes humans, la mandra, o senzillament el pensament que el converteixen en una tasca impossible. Convidem però als qui tractem en la nostra vida ordinària a mirar el rostre del Senyor, mostrem -insisteixo- els seus ensenyaments amb la nostra vida, expliquem la doctrina de l'Església quan resulti necessari i, per descomptat, comportem-nos sempre de manera coherent amb la nostra fe. D'aquesta manera, farem atractiu un estil de vida d'acord amb l'Evangelí.

Cito de nou a sant Josepmaria, ja que ens assenyalava que: "Hem de comportar-nos de tal manera, que els altres, en veure'ns, puguin dir: aquest és cristià, perquè no odia, perquè sap comprendre, perquè no és fanàtic, perquè està per damunt dels instints, perquè és sacrificat, perquè manifesta sentiments de pau, perquè estima".

Així també ho va fer sempre el fundador de l'Opus Dei. La seva vida va consistir principalment en transmetre als qui trobava l'esperit que havia rebut de Déu. He estat testimoni del zel per deixar-nos clar, fins en els més petits detalls, com seguir Crist santificant la vida ordinària. Ho feia amb cor matern i patern: servint-se de detalls corrents, arrossegant-nos amb l'exemple, recordant-nos cada cosa amb paciència i fins i tot amb energia, totes les vegades fos necessari.

Us suggereixo que, en aquest Any de la misericòrdia, llegiu alguna de les biografies que relaten diversos episodis de la vida de sant Josepmaria, tot i que ja les hàgiu llegit prèviament. Els seus ensenyaments sorgeixen directament de l'Evangelí, i tanquen, com diu el Senyor, coses velles i coses noves, pel que ens ofereixen sempre la capacitat de donar també un impuls

a la nostra pròpia vida espiritual. En llegir aquestes biografies o els seus escrits, el Senyor ens ajudarà a descobrir, per a la nostra conducta personal, aspectes fantàstics, atractius, de l'esperit cristià que podrem transmetre als altres.

Sant Josepmaria definia l'Opus Dei com "la història de les misericòrdies de Déu", ja que sempre va experimentar en aquest posar en marxa la voluntat divina la incomparable proximitat del Senyor. Aquesta història, gràcies a Déu, no s'ha aturat, sinó que continua avui en el dia a dia de molts homes i dones que s'esforcen per assimilar aquesta manera de viure i de seguir Crist com els últims, els servidors.

Realment, no suposa una gran manifestació de la misericòrdia divina la possibilitat de trobar Déu en les ocupacions de cada dia? No manifesta una carícia del Senyor que

puguem col·laborar amb Ell en la grandiosa aventura de portar els fruits de la Redempció a totes les cruïlles del món amb la nostra vida corrent?

► Tots els àudios sobre les obres de misericòrdia

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-del-
prelat-ensenyar-el-qui-no-sap-i-
aconsellar-be-al-qui-ho-necessita/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-del-prelat-ensenyar-el-qui-no-sap-i-aconsellar-be-al-qui-ho-necessita/)
(07/08/2025)